

D ů v o d y: Výkazem nedoplatků okresní dělníky pojišťující pokladny v Užhorodě byly st-li předepsány zaměstnavatelské příspěvky k úhradě cen mlýnských výrobků za osoby tam uvedené v celkovém obnosu 2887 Kč. Výměrem z 8. listopadu 1922 osvobodil hlavno-služnovský úřad ve Vel. Kapušanech st-le od placení zaměstnavatelských příspěvků v uvedené částce z důvodu, že st-l dotčným zaměstnancům poskytoval stravu a byt. Nař. rozhodnutím zrušilo min. zás., používajíc svého dozorcího práva, citovaný výměr a rozhodlo, »že M. K. jest povinen platiti zaměstnavatelské příspěvky k úhradě ceny mouky za zaměstnance.« —

Stížnost do rozhodnutí toho podanou shledal nss důvodnou, setrvav při právním názoru, jež vyslovil již v nál. Boh. 3867/24 adm., že v případě, o jaký v daném sporu jde, kdy rozhodnutí úřadu I. instance v příčině povinnosti platiti zaměstnavatelské příspěvky po rozumu § 4. opatření Stál. výb. č. 494/20 vydáno bylo již za platnosti vl. nař. ze 14. července 1922 č. 199 Sb. na slovenském území, přípustná je podle § 23 téhož vl. nař. ve spojení s §em 4. opatření Stál. výb. č. 494/20 a § 156 zák. čl. XIX : 1907 proti rozhodnutím správního úřadu I. instance do 15 dnů stížnost k min. soc. péče, jež rozhodne o ní s konečnou platností.

Byla-li však kompetence ve věcech tohoto druhu na území slovenském přikázána výhradně min-u soc. péče, osoboval si žal. úřad, rozhoduje v daném sporu, příslušnost po zákonu mu nenáležející, pročež bylo zrušiti nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss.

Č. 6612.

U č i t e l s t v o : * Na udělení dispense od požadavku opětného složení zkoušky učitelské způsobilosti podle § 40, odst. II. říš. zák. o školách nár. z r. 1869 není právního nároku.

(Nález ze dne 8. června 1927 č. 12.290).

V ě c: Antonie L. ve V. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty stran dispense od opětného složení zkoušky způsobilosti učitelské.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-lka složila roku 1888 zkoušku učitelské dospělosti a roku 1890 zkoušku učitelské způsobilosti pro obecné školy s něm. jazykem vyuč., roku 1891 složila zkoušku způsobilosti pro jazyk český na něm. školách obecných a konečně roku 1920 zkoušku způsobilosti pro jazyk český na něm. školách občanských. Službu učitelskou vykonávala s menšími přestávkami od 15. září 1888 do 31. ledna 1900. Roku 1901 se provdala a vzdala se služby. Od 10. dubna 1916 konala opět školní službu jako vedlejší učitelka češtiny na chlapecké škole občanské ve V.

Podáním z 20. srpna 1925 uvedla, že má úmysl ucházeti se opět o def. místo učitelky literární a žádala s poukazem na § 40 odst. 2 říš. zák. školního o udělení dispense od opětného složení zkoušky způsobilosti. Nař. rozhodnutím prohlásil žal. úřad, že žádosti té nemůže vyhověti.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané nss uvážil:

1. Stížnost především namítá nezákonnost naříkaného rozhodnutí z toho důvodu, že prý předpis § 40 říš. zák. o školách národních se na st-lku vůbec nevztahuje, poněvadž prý předpis ten má na mysli jen takové osoby učitelské, které po zkoušce způsobilosti vůbec službu učitelskou nekonaly, resp. nebyly již jednou definitivně ustanoveny. Námitka tato je s hlediska § 5 zák. o ss nepřipustná; podnět k rozhodování žal. úřadu zavdala totiž st-lka svojí shora uvedenou žádostí z 20. srpna 1925, ve které tím, že se odvolávala na předpis § 40 cit. zák. a že výslovně žádala za udělení dispense od opětného složení zkoušky způsobilosti, sama se postavila na stanovisko, že se předpis § 40 cit. zák. na ni vztahuje a že je jí dispense k opětnému ustanovení třeba. Žal. úřad měl tedy na základě podání st-lčina povinnost rozhodovati jen o její žádosti za dispens a to také jedině učinil; otázka pak, zda § 40 vůbec se na st-lku vztahuje nebo nevztahuje, nebyla st-lkou vznesena na spor, o této otázce nebylo žal. úřadem rozhodováno a je tudíž shora uvedená, ve stížnosti na nss vznesená námitka nepřipustným novem.

2. Zbývá tedy nss-u zabývati se námitkou stížnosti, že nař. rozhodnutí je jednak nezákonné, když přes to, že jsou dány ohleduhodné okolnosti, dispens neuděluje, jednak že je vadné, neuvádějíc vůbec důvodů. Námitky tyto neshledal nss důvodnými. Podle § 40 říš. zák. školského »kandidáti učitelství, kteří odbyvše zkoušku způsobilosti učitelské po tři léta nekonali službu . . . jsou povinni, prvé než budou na veřejné škole definitivně ustanoveni, podniknouti zkoušku znova. V případnostech zvláštního zřetele hodných může ministr . . . v této příčině uděliti dispens.«

Vzhledem k obsahu st-lčiny žádosti z 20. srpna 1925 a k tomu, co řečeno shora sub 1., musí nss podle §§ 2, 5 a 6 svého zák. vycházeti z toho, že případ st-lčin zásadně spadá pod předpis § 40. Avšak je-li tomu tak, pak jde ze znění druhého odst. § 40 a z jeho souvislosti s odstavcem prvním, že udělení dispense podle II. odst. jest dáno do volné úvahy ministra, který za podmínky tam uvedené dispens uděliti může, avšak nemusí, při čemž zákon žadateli na kladné vyřízení žádosti za dispens právního nároku nedává. Záporné vyřízení žádosti za dispens nemůže tedy vůbec porušiti nějaké subj. právo žadatele ve smyslu § 2 zák. o ss. Nemá-li však žadatel podle § 40, 2. odst., vůbec právního nároku na kladné vyřízení žádosti, není také vadou, kdy úřad svoje rozhodnutí neopatří odůvodněním. — — —

Č. 6613.

N a d a c e: I. Správní úřady nadační jsou příslušny rozhodovati o tom, jde-li při nařízení zůstavitelově o zřízení nadace nebo o odkaz sub modo. — II. O rozdílu mezi nadací a zbožným odkazem. — III. Přijetí nebo nepřijetí nadace jest věci volné úvahy nadačních úřadů, která má svoje meze v projevené vůli zakladatele nadace. — IV. Není-li úplné splnění vůle zakladatelovy možné, je úřad nadační oprávněn provést částečnou změnu účelu nadace.

(Nález ze dne 8. června 1927 č. 12.291).